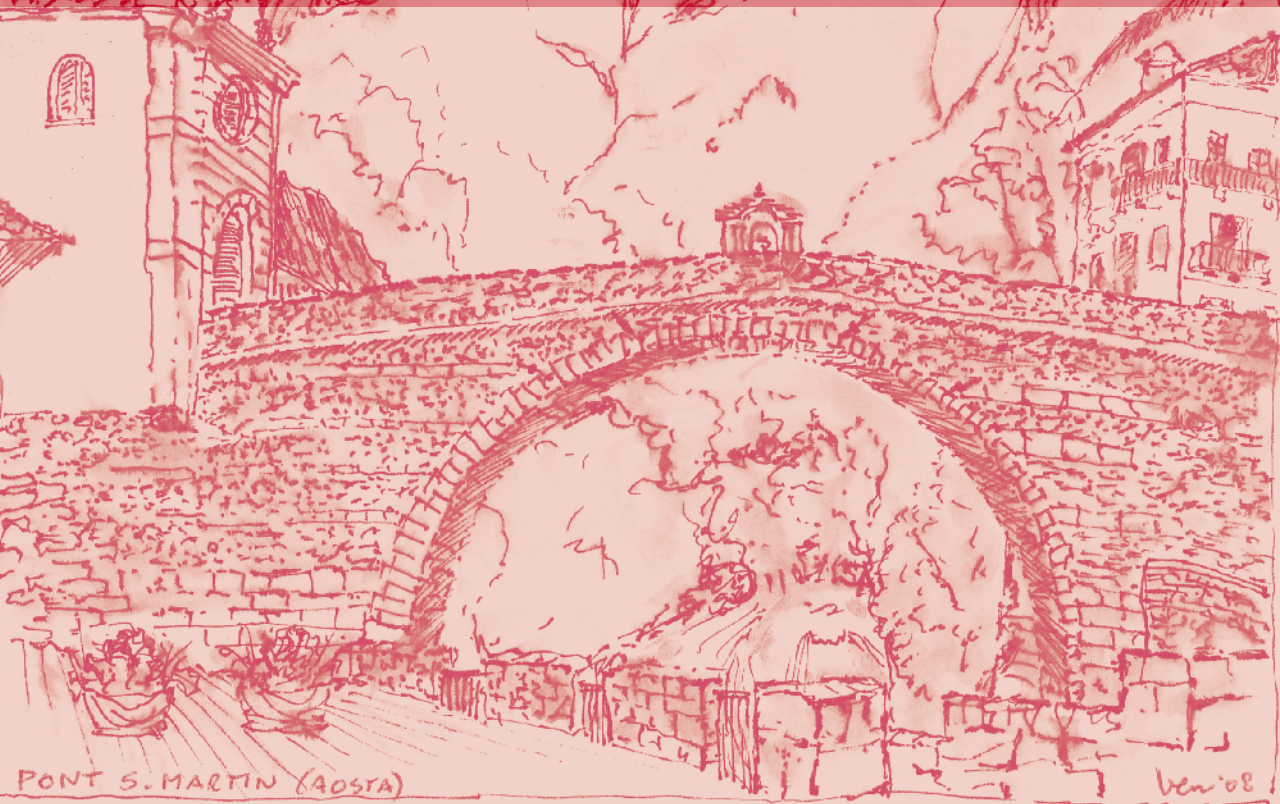


OMNES

MAGAZINE VAN DE VERENIGING PELGRIMSWEGEN NAAR ROME



■ 1

**Over wolven en beren
op je pelgrimsweg**

Ruud Bruggeman

■ 6

Grenzen overschrijden

Peter Nissen

■ 8

Wordt voorbijgangers

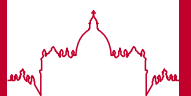
Pauline Zwemmer



02

MAART 2011

PELGRIMSWEGEN NAAR ROME



Pelgrimage

door *Gert Wich, voorzitter*

Onlangs ontving ik via de mail een volledig vernieuwde overzichtskaart van wandel –en fietsroutes naar Rome. Met dank aan Hans Reitsma.

Wat bezielt iemand eigenlijk om geheel op eigen kracht naar Rome te lopen of te fietsen?

Dat is de openingszin van mijn lezingen, getiteld “ Een voetreis naar Rome en door mijzelf”. Ik voeg daaraan toe: “heb je even 2 ½ uur? Dan krijg je een mooi verhaal, met lichtbeelden en koffie halverwege”.

Mijn tocht duurde 85 dagen. En mijn beweegredenen waren divers. Ik ben dankbaar dat ik over een goed lijf beschik dat zo’n inspanning mogelijk maakt. En ook dankbaar dat ik een thuisfront heb dat mij in mijn reis naar Rome ondersteunde.

Onderweg was ik veel alleen, maar eigenlijk nooit eenzaam. Wel heb ik in Italië, tegen het einde van mijn tocht, kennis mogen maken met het oergevoel dat Heimwee heet.

In mijn rugzak zaten nogal wat dierbaren, die kortere of langere tijd geleden waren overleden. Zij deden mij beseffen welk een rijkdom ik heb.

Onlangs vertelde iemand mij dat een lid van onze vereniging in 14 dagen naar Rome is gefietst. Of dat

geen bijzondere vermelding behoefde? 2000 km in 14 dagen. Dat is driekwart Tour de France. Knap hoor!

En vorig jaar liep iemand in 48 dagen naar Rome. Een mooi gemiddelde van ruim 40 km per dag.

Sportief gezien schitterende prestaties.

Maar hebben zij onderweg ook die onverwachte bloemenpracht gezien? Heb je tijd om met een Italiaans boerinnetje, die je in woorden niet verstaat, maar wel uit de grond van haar hart je fris water geeft en een zuidvrucht voor onderweg?

Heb je tijd om je te bezinnen op, ja wat dan ook?

Van vele reizigers krijg ik telkens dezelfde impressie terug: onderweg ondergingen zij een verandering. Zij werden milder, rustiger en staan open voor geuren en kleuren. De liefde van de lente komt hen tegemoet.

Voor mij staat het wel vast: je vertrekt als wie je bent, maar onderweg word je pelgrim.



van de redactie

in dit nummer ■ ■ ■

- | | | |
|-------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------|-----------------------------------|
| 1 Over wolven en beren op je pelgrimsweg | 14 Op weg naar Rome met een bezoek aan het concilie van Trente | 19 Van Beieren naar Israel |
| 6 Grenzen overschrijden | 16 Uw mening telt | 20 Routes naar Rome |
| 8 Wordt voorbijgangers | 18 Wandelen zonder rugzak? | 21 De GR5 afsnijden? |
| 11 Column | | |
| 12 Pelgrims in Houten | | |